

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 18 nr. 6

juni 2006

NY »11. SEPTEMBER« I TYSKLAND?

I begyndelsen af januar 2001 samlede fhv. guvernør George W. Bush sine nærmeste rådgivere og ledende republikanske forretningsfolk til et lukket møde i Austin, Texas. To uger tidligere havde Den amerikanske Højesteret givet ham sejren i præsidentvalget, skønt han på landsplan havde fået én million stemmer færre end modkandidaten, Al Gore. Nu skulle strategien for den kommende regering så lægges, men inden måtte det fine selskab lige finde en passende grimasse til det mini-krak, der havde hjemsøgt børsen i Wall Street i dagene forinden.

Mens den kommende præsident Bush således sad i møde i Austin, talte den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche til en internettransmitteret konference i Washington. Og vanen tro lagde han ikke fingrene imellem: »Ud fra alt hr. Bush og hans hold har fremlagt politisk, ser den kommende præsident ud til at blive den største katastrofe i rækken af amerikanske præsidenter – ikke om nogle år, men i de kommende uger og måneder«. På et spørgsmål fra et medlem af Kongressen, uddybede LaRouche sine advarsler: »Det er ligesom med Rigsdagsbranden i Tyskland ... det, vi kommer til at få fra en frustreret Bush-regering, der ønsker at beskytte sig mod politisk modstand, vil være krisestyring. De hemmelige dele af regeringen vil anvende specialtropper fra hemmelige politiafdelinger eller lignende til at udløse provokationer, der vil blive brugt til at skabe den nødvendige sindsstemning for indførelsen af diktatorisk magt, alt sammen under dække af krisestyring. Der vil blive startet små krige forskellige steder i verden, som Bush-regeringen vil reagere på med krisestyrelsens provokerende midler«. Sagde altså Lyndon LaRouche den 3. januar 2001.

Og det gik som forudsagt. På få måneder blev den amerikanske udenrigspolitik lagt i ruiner, og allerede i sommeren 2001 var Bush den mest upopulære nyvalgte præsident i landets historie. Så kom den 11. september, og resten af historien kender vi.

Nu er vi tilbage ved udgangspunktet. George W. Bush og vicepræsident Dick Cheney har opbrugt al politisk goodwill og står endnu værre stedt end i sommeren 2001. Det er baggrunden for LaRouches advarsler om faren for ny »Rigsdagsbrand« under fodbold-VM i Tyskland. Men der er faktisk håb. Bush-regeringen er lige så stille ved at blive afmonteret indefra. De politiske institutioner i Washington har fået nok af den gigantfiasko, der går under navnet Bush og Cheney. Og mange kan godt huske LaRouches advarsler. Det kan blive afgørende for fremtiden. Når USA imod alles forventning kan indlede fredelige forhandlinger med Iran, kan USA også ændre kurs på mange andre områder. Og det kan gå hurtigere end de fleste forestiller sig. Især når de unge aktivister fra »LaRouche Youth Movement« lægger pres på etablissementet i Washington.

KRIG OG TERROR I JUNI

Den **24. maj** udsendte den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** en advarsel til politikere og regeringer i **Europa** og den øvrige verden om den hastigt voksende fare for, at neokonservative kredse i den amerikanske regering omkring vicepræsident **Dick Cheney** reagerer på **Bush-regeringens** stadigt mere umulige og desperate politiske situation ved at udløse et hurtigt militært angreb på **Iran**. Anledningen til den alvorlige advarsel var rapporter fra velplacerede kilder i militæret og sikkerhedstjenesterne i både **Europa** og **USA**, som samstemmende pegede på, at en række farlige sikkerhedsmæssige og strategiske faktorer vil løbe sammen i løbet af **juni** måned frem til begyndelsen af **juli**.

Kilder i de europæiske sikkerhedstjenester er i særdeleshed bekymrede over faren for alvorlige uroligheder og terrorangreb under **fodbold-VM** i **Tyskland**. Neonazistiske grupperinger fra hele Europa ventes at strømme til Tyskland, og islamistiske terrorgrupper frygtes at ville udnytte den høje pressedækning til spektakulære angreb. I nøjagtig samme periode vil store flådestyrker, under ledelse af et fransk og tre amerikanske hangarskibe, samles i **Den persiske Golf** og **Det indiske Ocean** til omfattende øvelser og manøvrer ud for Irans kyst. Skulle Tyskland blive ramt af et alvorligt terrorangreb under verdensmesterskabet, og kunne det på nogen måde sættes i forbindelse med regimet i **Teheran**, ville de militære styrker til et »gengældelsesangreb« således være på plads.

Og de forskellige faktorer er allerede ved at blande sig. Præsident **Mahmoud Ahmadinejads** provokerende udtalelser tidligere på året, hvor han betvivlede **Hitlers** jødeforfølgelse og truede med udslættelse af staten **Israel**, har gjort ham til »stjerne« blandt de mest afstumpede neonazistiske grupperinger i Europa. Allerede på VM's åbningsdag den **9. juni** er der annonceret neonazistiske støttedemonstrationer for Ahmadinejad, og det tyske højreekstreme parti **NPD** har arrangeret demonstrationer ved Irans kampe mod **Portugal** i **Frankfurt**, **Angola** i **Leipzig** og **Mexico** i **Nürnberg**. Hvis Ahmadinejad ydermere dukker op til nogle af Irans kampe, som han har udtrykt ønske om, kan situationen blive særdeles tilspidset.

I **november 2002** samlede flere af de neonazistiske grupper, som kontrollerer de mest militante dele af hooliganbevægelserne i Europa, med henblik på at danne en fælles europæisk paraplyorganisation. Blandt initiativtagerne så man den gamle spanske **Franco-fascist Blas Piñar** og lederen af den neofascistiske bevægelse i **Italien**, **Roberto Fiore**. I **2004** blev den **Europæiske Nationale Front**, **ENF**, så officielt dannet, med deltagelse af **Frente Español** fra **Spanien**, **Forza Nuova** fra **Italien**, **Renouveau Francais** fra **Frankrig**, **NDP** fra **Tyskland** og **Odrodzenie Polski** fra **Polen**.

Dermed fik Europa atter en transnational fascistisk organisation med rødder tilbage til det politiske netværk, der i begyndelsen af det **20. århundrede** kaldte sig »**Den synarkistiske Internationale**«, og som i perioden **1922-45** støttede og koordinerede de nationale fascistiske og nazistiske politiske bevægelser omkring **Mussolini** i Italien, **Franco** i Spanien, **Vichy-regimet** i Frankrig og **Hitler** i Tyskland. Blandt datidens synarkister så man adskillige ledende bankfolk i Italien, Spanien, Frankrig, Storbritannien og USA. Og tæt på disse kredses nuværende arvtagere finder man blandt andre fhv. finans- og udenrigsminister **George Shultz**, der egenhændigt sammensatte **George W. Bush'** neokonserva-

tive regering tilbage i **sommeren 2000**, vicepræsident **Dick Cheney** og den trojanske hest i **Det demokratiske Parti**, finansmanden **Felix Rohatyn**.

Oven i de hastigt voksende strategiske spændinger omkring Iran kommer de seneste ugers dramatiske tumult på de internationale finansmarkeder, og Lyndon LaRouche advarede om, at nutidens synarkistiske kredse omkring Shultz, Cheney og Rohatyn næppe kan holde sig fra at udnytte befolkningernes frygt for den voksende økonomiske og sociale krise, som deres synarkistiske forfædre brutalt gjorde det under **20'ernes** krise og **30'ernes** depression.

LaRouche sagde bl.a.: »Jeg kender den desperate sindstilstand, kredsene i **Washington** omkring Shultz, Rohatyn og Cheney befinder sig i. Jeg og andre ved, at de leder efter den første og bedste undskyldning til at udløse et unødvendigt præventivt angreb på Iran. Sammenløbet af **juni** måneds begivenheder udgør netop en sådan chance, som jeg frygter, de ikke er villige til at lade gå fra sig. Derfor ville det være ren forsømmelighed, hvis jeg ikke talte åbent om det her og nu og advarede om, at disse galninge sandsynligvis overvejer at gribe til handlinger, som vil kaste hele kloden ud i kaos og konflikter – nøjagtig på det tidspunkt, hvor vi har behov for et lederskab fra en kombination af suveræne nationalstater, som i fællesskab griber ind for at skabe orden og velstand i en verden, der hastigt glider ned mod en ny, mørk tidsalder.«

Og han fortsatte: »Lad mig tale rent ud af posen, selv om det måske generer de finere følelser hos folk i **Kongressen**. Der findes ikke en eneste regering i verden i dag, ej heller Iran, der har nogen som helst interesse i at forstyrre VM i Tyskland gennem en eller anden form for såkaldt asymmetrisk krigsførelse. Men, udenfor regeringskredsene findes et »**Femte Kolonne-netværk**«, kaldet »Den synarkistiske Internationale«, forbundet til finansieringen af mellemkrigstidens og krigsårenes fascistiske regimer, som både har kapaciteten og viljen til at udføre nøjagtigt sådanne terrorangreb under fodbold-VM«.

»Teknisk set skulle sikkerhedsforanstaltninger under VM-turneringen være både fornuftige og tilstrækkelige, hvis truslerne alene kom fra lokale grupperinger eller endog organisationer i lighed med dem, der stod bag de berygtede angreb under **OL** i **München** i **1972**. Men de er ikke gearede til at modstå »Femte Kolonne«-angreb af den type, som Shultz, Rohatyn, Cheney og deres synarkistiske allierede i Europa overvejer at tage i brug. Konventionelle forsvarsmetoder rækker ikke til at stoppe den slags angreb«.

LaRouche sluttede således: »Lad mig atter tale rent ud: Den største fare mod verden i dag kommer fra Den synarkistiske Internationale – inkl. Shultz, Cheney og Rohatyn. De leder efter en »**Rigsdagsbrand**«, et nyt »**11. september**« eller lignende hændelser, der kan give dem det psykologiske spillerum til at iværksætte et allerede planlagt angreb på Iran. Det kan kun undgås ved, på forhånd, at sætte et meget kraftigt offentligt spotlys på deres planer. Det er årsagen til, at jeg råber op nu«.

SPÆNDINGER I DET HVIDE HUS

På en pressekonference i **Washington** den **31. maj** meddelte udenrigsminister **Condoleezza Rice**, at USA vil tilslutte sig de forhandlinger med **Iran**, som **EU** og **Rusland** hartaget initiativ til, med henblik på at finde en fredelig løsning på krisen omkring det iranske atomprogram. Skulle forhandlin-

gerne alligevel ende i en blindgyde, vil USA søge opbakning i FN's Sikkerhedsråd til økonomiske sanktioner imod Iran, og her er det et forhåndskrav fra Kina, Rusland og EU, at alle planer om et militært angreb definitivt er taget af bordet.

Meddelelsen om direkte amerikansk deltagelse i forhandlingerne med Iran var et alvorligt tilbageslag for vicepræsident **Dick Cheney** og de kredse i den amerikanske regering, som havde satset alt på et amerikansk angreb i løbet af juni eller juli. Men som **Lyndon LaRouche** sagde i sin kommentar, er faren ikke drevet over så længe Cheney spadserer rundt i **Det hvide Hus**. Der er dog tydelige tegn på, at den neokonservative fløj i regeringen er blevet betydeligt svækket og helt kan miste kontrollen over de sidste tre år af præsident **George W. Bush**' embedsperiode.

Den 24. maj indsendte den særlige anklager, **Patrick Fitzgerald**, nyt bevismateriale til retten i sagen mod vicepræsident Cheneys tidligere stabschef **Lewis »Scooter« Libby**. Det nye materiale indeholder blandt andet Cheneys håndskrevne notater på et eksemplar af den artikel i *The New York Times* fra den 6. juni 2003, hvor den fhv. ambassadør **Joseph Wilson** afslørede, at han på sin rejse til **Niger** i **Afrika** ikke havde fundet nogen som helst beviser på, at **Saddam Hussein** skulle have forsøgt at købe uran, sådan som Cheney ellers havde påstået over for offentligheden. En af Cheney håndskrevne kommentarer er: »Sender vi normalt folk ud for at arbejde gratis for os? Eller var det hans kone, som sendte ham ud på en gratis rejse?«. Den bemærkning placerer Cheney i centrum af sagen imod Lewis Libby, som netop drejer sig om hvem i Det hvide Hus, der ulovligt lækkede navnet på en hemmelig **CIA-agent** til pressen, altså navnet på Wilsons kone, **Valerie Plame**. Statsanklager Fitz-

gerald skrev i sine kommentarer til det nye bevismateriale, at Cheneys notater afslører den sindstilstand, med hvilken sagen blev overgivet til Libby og derfor også berører det egentlige motiv til at afsløre Valerie Plames identitet. Dermed er sagen rykket endnu tættere på vicepræsidenten selv.

Taburetten vakler også faretruende under Cheneys nærmeste allierede i regeringen, forsvarsminister **Donald Rumsfeld**. Tidligere på foråret krævede en række nyligt pensionerede højtstående generaler forsvarsministerens afgang, på grund af hans åbenlyst inkompetente håndtering af krigen i **Irak**, og historien om amerikanske soldaters massakre på 24 civile, herunder kvinder og børn, i den lille irakiske by **Haditha**, er blevet en enorm belastning for hele regeringen. Det kan koste forsvarsminister Rumsfeld hans job.

Den 26. maj godkendte **Det amerikanske Senat** udnævnelsen af general **Michael Hayden** til ny chef for den amerikanske efterretningstjeneste **CIA**. Med en fortid som leder af den anden store efterretningstjeneste, **NSA**, (hvor han kæmpede indædt for at holde vicepræsident Cheneys aflytninger af den amerikanske befolkning indenfor lovens grænser -red.) repræsenterer Hayden erfaren professionalisme i modsætning til den fanatiske neokonservatisme, der har karakteriseret de fleste af præsident Bush' betydningsfulde udnævnelser. General Haydens første handling som chef for CIA var da også at udnævne **Stephen Kappes** til ny vicedirektør. Kappes havde i en menneskealder været en af efterretningstjenestens førende mellemøstekspertes, og en af arkitekterne bag normaliseringen af forholdet til **Libyen**, men han forlod CIA i protest mod den forhenværende CIA-chef **Porter Goss**' uhemmede jagt på alt og alle i efterretningstjenesten, som udtrykte den mindste uenighed med

CLINTON STØTTER NYT BRETTON WOODS I KØBENHAVN

Den 11. maj besøgte USA's fhv. præsident **Bill Clinton** København, og **Schiller Institut** var naturligvis på plads for at sige velkommen. Da han ankom til **Glassalen i Tivoli**, stod **Feride Istogu Gillesberg** og **Michelle Rasmussen** klar med en plakat med teksten: »Welcome Clinton! – Support LaRouche's New Bretton Woods!«, og da han hørte dem synge den amerikanske nordstatssang fra **Den Amerikanske Borgerkrig** »The Battle Cry of Freedom«, gik han dem storsmilende i møde. Michelle ønskede ham velkommen og spurgte ham, om han ville skrive under på **LaRouches** opfordring til dannelsen af et nyt **Bretton Woods-finanssystem**, hvorpå han resolut tog den fremstrakte kuglepen og satte sin underskrift på plakaten (se nederste billede til højre). *Tv-avisen* på **DR** bragte samme aften et kort indslag om Clintons besøg, hvor man så Feride og Michelle med plakaten og senere et kort glimt af deres skønsang samt et brudstykke af et interview med Michelle (indslaget kan ses via et link på **Schiller Institut**'s hjemmeside: www.schillerinstitut.dk).

vicepræsident Cheney eller forsvarsminister Rumsfeld.

Også udnævnelsen af **Henry Paulson** til ny finansminister, repræsenterer et markant brud på præsident Bush' tidligere tradition med udelukkende at finde kabinetsmedlemmer i inderkredsen af vicepræsident Cheneys politiske og forretningsmæssige venner. Som mangeårig direktør i investeringssselskabet **Goldman Sachs** anses Paulson af de fleste i finansverdenen som et »par sikre hænder på rattet«, og det er næppe nogen tilfældighed, at præsident Bush har ladet sig presse til at hente professionel assistance ind på finansministerposten netop på nuværende tidspunkt. **Maj** måned var et helvede på de internationale finansmarkeder. Kraftige kursfald på både aktier og råstoffer gav bloddryppende øretæver til hedgefondene, og fortsætter de vilde kursudsving, kan gearede positioner på derivatmarkedet tage livet af flere store fonde og banker.

Kilder i finansverdenen har overfor *Prometheus* advaret om, at uroen på finansmarkederne i mistænkelig grad minder om forspillet til børskrakket i **oktober 1987**. Dengang, som nu, begyndte kursudsvingene at tage til i **maj** måned. **USA** havde også som i dag skiftet ud på chefposten i **Føderalbanken** (i **1987** blev **Paul Volcker** afløst af **Alan Greenspan**, mens **Ben Bernanke** nu har taget over efter Greenspan). Men der hører ligheden så også op, for den økonomiske og finansielle krise i dag er langt, langt værre end den, vi stod overfor i **1987**. Efter **19 år** med føderalbankchef Greenspans rundhåndede uddeling af billige, let tilgængelige kreditter hver eneste gang, der har været optakt til krise og uro, er der opbygget en finansboble uden sidestykke i historien. Når den brister, og det kan den meget vel gøre til efteråret, vil ikke engang Henry Paulsons »sikre hænder på rattet« kunne lede verden udenom krak og kaos, advarer *Prometheus'* kilder.

Det er næppe heller sandsynligt, at finansminister Paulson med sin mangeårige fortid på **Wall Street** vil tage de initiativer til en gennemgribende reorganisering af den amerikanske økonomi, som er påkrævet, hvis de seneste **20 års** konstante fald i levestandarden for de **80%** af den amerikanske befolkning, som ikke har levet højt på globalisering og diverse bolig- og finansbobler, skal standses. Lyndon LaRouche har stillet sig i spidsen for en arbejdsgruppe, der skal udarbejde detaljerede planer for en reorganisering af hele den amerikanske industriøkonomi, med udgangspunkt i en omstilling af det kæmpemæssige produktionsapparat, der netop nu er ved at gå tabt i den kriseramte automobilsektor. Den historiske model for denne reorganisering er præsident **Franklin D. Roosevelts** berømte »**New Deal**«, der trak **USA** ud af **30'ernes** depression, og placerede landet som verdens førende industrination, da **2. Verdenskrig** var ovre.

Og Franklin D. Roosevelts genopbygningsprogram, der formåede at højne levestandarden for hele befolkningen og ikke kun en lille velstillet elite, forbliver det ultimative forbillede for ethvert land på kloden. Det blev tydeligt afspejlet i den russiske præsident **Vladimir Putins** tale til nationen den **10. maj**. Han sagde bl.a.:

»Forandringerne i begyndelsen af **90'erne** rejste store

**Internet-
Webcast
med
Lyndon LaRouche**

**Fredag 9. juni 2006 kl. 19:00 (dansk tid) på
www.larouchepub.com**

forventninger hos millioner af mennesker, men hverken myndighederne eller erhvervslivet opfyldte disse håb. Visse repræsentanter for disse to grupper søgte tilmed deres egen personlige rigdom på en måde, som aldrig tidligere er set i vort lands historie, og på bekostning af det store flertal af vore borgere og uden hensyn til moral og landets love. *Når man udarbejder et stort nationalt program, der søger at gøre det gode for et stort antal mennesker, er det sandt, at visse mennesker vil føle, at deres tæer bliver trådt på, og de vil blive trådt på. Men disse tæer tilhører de relativt få, som søger at beholde eller tilrane sig positioner eller rigdomme, eller begge, ved at snyde på en måde, der er til skade for vor fælles bedste.* Det var fine ord, og det er en skam, at det ikke er mig, som er kommet på dem. De kom fra Franklin Delano Roosevelt, **USA's** præsident, i **1934**. Disse ord blev sagt, netop som landet var ved at rejse sig fra depressionen. Mange lande har stået overfor lignende problemer, som vi også gør det i dag, og mange har fundet brugbare måder at overkomme dem på...«

Hovedparten af præsident Putins tale sigtede på nødvendigheden af at reetablere Ruslands gamle stormagtsrolle gennem en omfattende genopbygning af landets en gang så imponerende teknologiske og industrielle kapacitet. Med referencerne til Roosevelt var det tydeligvis en russisk »**New Deal**«, præsidenten talte om, og for de ledende politiske kredse i **Moskva** ledte det utvivlsomt tankerne tilbage til LaRouches nære ven, nu afdøde professor **Taras Muranivskij**, der i årene efter **Sovjetunionens** sammenbrud arbejdede ihærdigt for at udbrede den politiske platform, han selv havde skrevet, kaldet »**En 'New Deal' for Rusland**«.

NY KAMPAGNEAVIS

Schiller Instituttet i Danmark er ved at sammensætte en **12-siders** kampagneavis, der kommer på gaden i **50.000** eksemplarer midt i **juni**. Avisen vil gennemgå den forestående dramatiske økonomiske systemkrise og det nødvendige modsvar i form af visioner for **Danmarks** fremtidige rolle som en del af entente af suveræne nationalstater i **Eurasien**. Deriblandt: En opfordring til et nyt **Bretton Woods**-finanssystem, en tale af **Lyndon LaRouche** til økonomistuderende i **Frankfurt**, forslag til et magnetsvævetognet i Danmark og information om de nye kernekraftteknologier Danmark bør være en del af. Aviser til uddeling kan bestilles på **35 43 00 33**.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt**, som udkom fra marts 1989 til oktober 2004. Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. *Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.*

ISSN: 1604-2840 *Eget tryk*